

81. CASERNES DE SANT ANDREU

«Les casernes, per al barri»

SANT ANDREU

Assaltades el 1936 per extreure'n les armes que van aturar l'aixecament feixista a Barcelona, al tombant del segle XXI les casernes de Sant Andreu van tornar a ser preses: el veïnat hi va albergar immigrants i, un cop enderrocades, n'ha aconseguit equipaments i pisos socials.

A la festa major de Sant Andreu del 2004, una gran pancarta deixava ben clara l'opinió del moviment veïnal sobre el futur de l'espai de les casernes abandonades pel Ministeri de Defensa: equipaments i habitatge protegit.

1990: L'AV Sant Andreu comença a reivindicar la recuperació per al barri de les casernes militars de Torres i Bages.

1997-2004: El Ministeri de Defensa abandona els edificis i se'n desentén, fet que porta a l'ocupació per part d'immigrants i indigents. El seu auxili i demanda de regularització és motiu d'enfrontaments veïnals i entre entitats. El 2002, Defensa dicta el desnonament i, el 2004, les casernes són enderrocades.

2005-2009: L'Ajuntament renuncia a una opció de compra a Defensa a un preu baix per afavorir-ne la venda al Consorci de la Zona Franca, que pretén recuperar la inversió construint habitatge. Manifestacions, actes festius i vagues de fam fan possible projectar bona part dels equipaments demanats per l'AV i un 60% d'habitatge protegit. El 2009, l'AV recull firmes per demanar que es comenci a construir el CAP previst des del 2005.